

Kina træder frem som leder af global udvikling

13. marts., 2017 – Kina er i færd med at træde frem som nuværende verdensleder inden for politiske og økonomiske initiativer, for nutidig økonomisk udvikling, og de annoncerer dette direkte til det amerikanske folk, med en helsidesannonce på side A5 i dagens *New York Times*, med titlen, »Xi Jinping: Leder af Kinas Store Genoplivelse«.

Et andet kinesisk-amerikansk initiativ, der rapporteres samtidigt, er et møde den 6.-7. april mellem præsidenterne Xi og Trump i præsident Trumps Mar-a-Lago landsted i Florida. De mange rapporter om et møde 6.-7. april mellem de to præsidenter fremkom først i *Axios News Service*, så *Sputnik International*, *Examiner* i Washington, D.C., og *South China Morning Post*.

Den 8. marts spurgte *NewsMax*-reporter Robert Gizzi, med henvisning til en rapport fra et japansk nyhedsagentur, præsident Trumps pressesekretær, Sean Spicer, under hans pressekonference, om de to præsidenter skulle mødes »i næste måned« [april], og, »Vil de have et topmøde forud for G20?« Dengang svarede Spicer, at han »ikke have nogen kommentarer om præsidentens kalender«.

Xinhua News fulgte op på dette ved at indsætte en helsides »annonce«, der forklarede om Kina, på side A5 i *New York Times* de 13. marts, med titlen, »Xi Jinping: Leder af Kinas store genoplivelse«, og som har til formål at give amerikanske læsere i USA's intellektuelle centrum, New York, den fulde historie om Xi, »der anførte mere end 1,3 mia. mennesker i marchen mod den kinesiske drøm: en afslutning af de værste former for fattigdom og en foryngelse af en nation, der allerede har skabt forbløffende fremskridt med skabelse af velstand«. Artiklen siger, at den 63-årige reformator [Xi]

»har ladet sine egne tanker få indflydelse på de problemer, som vil blive konfronteret hen ad vejen, især efter et år med uventede verdensbegivenheder«. Den bemærker, at, »med folkets bekymringer som sine egne primære bekymringer, er Xis erfaring, engagement, beslutsomhed og evne til at regere og lede blevet noget af en sjældenhed på den politiske verdensscene«.

»I år vil Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres vælge et nyt lederskab for en femårsperiode, den afgørende periode for Xis vision om en rig nation ved Kinas Kommunistiske Partis 100-års jubilæum ...

»Frem til 2020 forventes Kinas BNP at overstige 9 billion yuan (US\$ 13 billion), hvilket eksperter mener, vil nærme sig USA's BNP. Der skulle til den tid være omkring 440 mio. middelklassehusstande i Kina, et enormt marked for verden.«

Artiklen påpeger, »Kina skabte 2,65 mio. jobs for amerikanere i 2015 gennem bilateral handel og investeringer, iflg. det Amerikansk-kinesiske Erhvervsråd, der har base i Washington, D.C. ... Den fælles drøm er ikke kun til fordel for Kina, men for hele verden«.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping i FN's hovedkvarter i Schweiz, 18. jan., 2017.

Toprådgiver til den kinesiske regering Yang Jiechi:

Bælt & Vej-initiativet er en symfoni, der opføres af alle deltagerlandene

12. mrs., 2017 – Rådgiver til den kinesiske regering, Yang Jiechi, det højtplacerede regeringsmedlem, der står for forberedelserne til det forestående Bælt & Vej Forum (BVF) for Internationalt Samarbejde den 14. – 15. maj – og som var Kinas udsending til at føre drøftelser med Trump-administrationen tidligere på året – gav et langt interview til *Peoples Daily* og *China Daily* den 10. marts, om BVF's dagsorden og mål, udgivet under titlen, »Opbygning af Bælt & Vej for win-win-udvikling«. Her følger væsentlige uddrag:

»På det Verdensøkonomiske Forum i Davos i år, meddelte præsident Xi Jinping den 17. januar i år, at Kina i Beijing vil være vært for BVF, der sigter på at diskutere, hvordan samarbejde, opbygning af samarbejdsplatforme og fælles delagtighed i resultaterne af samarbejde, kan styrkes. Forummet vil ligeledes udforske måder til at adressere problemer, der konfronterer global og regional økonomi, skabe fornyet energi til at forfølge gensidigt sammenkoblet udvikling og få Bælt & Vej-initiativet til at yde større fordele til alle landes befolkninger ...

BVF vil blive det forum, der afholdes på det højeste niveau, siden initiativet blev lanceret for over tre år siden, og et vigtigt, diplomatisk arrangement, som Kina vil afholde i år ... Vi håber at opfylde følgende mål på BVF: for det første, at gennemgå initiativets fremskridt i detaljer, at fremvise foreløbige, vigtige høstudbytter, yderligere opbygge konsensus til samarbejde og opretholde momentum for samarbejde; for det andet, drøfte vigtige forholdsregler til at fremme samarbejde og større synenergi mellem udviklingsstrategier, intensivere partnerskab og arbejdet for gensidigt sammenkoblet udvikling; for det tredje, mens vi fremmer Kinas økonomiske og

samfundsmæssige udvikling og strukturreformer, da at arbejde for at fremme internationalt samarbejde for win-win-resultater ... Ved at være værter for BVF, ser vi frem til at arbejde sammen med andre om at fremme Bælt & Vej-initiativet, lægge et solidere fundament og fremelske større konnektivitet for global, økonomisk vækst og mere intenst, regionalt samarbejde, for således at skabe større fordele for diverse lande og deres befolkninger.

Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det vil ikke blive et solonummer fra Kinas side. En bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande. Dette initiativ har til hensigt at være et betydningsfuldt, offentligt gode, der er til fordel for alle lande. Det er ikke et tomt slogan, men snarere en række synlige og konkrete handlinger, centreret omkring den afgørende forbindelse med konnektivitet og infrastrukturudvikling, som en afgørende del af økonomisk samarbejde, der er vel tilpasset behovene i lande og regioner langs med ruten.

Vi er forpligtende engageret til principperne om udstrakt konsultation, fælles bidrag og fælles fordele. Vi lægger vægt på praktisk samarbejde, win-win-resultater og skridt-for-skridt fremskridt ...

Vi har fået flere vigtige, foreløbige høstudbytter. Udviklingen af økonomiske korridorer gør støt fremskridt. Et gensidigt sammenkoblet infrastrukturnetværk er ved at tage form. Handel og investering er signifikant forøget. Samarbejde om nøgleprojekter er i gang. Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Silkevejsfonden har ydet stærk støtte til finansielt samarbejde. De Kinesiske Jernbaners eksprestog til Europa har været i drift på det udstrakte, europæiske kontinent, lastet med varer, og har imødegået markedsbehov i landene langs ruten. Togene har ligeledes etableret kommunikations- og venskabsbroer mellem folkeslagene langs ruten, og er blevet et velkomment syn langs Bælt & Vej.

Den fælles udvikling af Bælt & Vej-initiativet er en vigtig kanal til at optrappe internationalt samarbejde, en sag, der

omfavnes og fremmes af alle parterne. Initiativet skaber nye udviklingsmuligheder for at forbedre folks liv. Det er fair at sige, at dette kinesiske initiativ yder fordele for hele verden ...

Det er rigtigt, at den globale økonomi endnu ikke er kommet sig over den internationale finanskrisens dybtgående virkninger. Men når dette er sagt, så vokser momentum for bilateralt, multilateralt, regionalt og globalt samarbejde om infrastruktur, konnektivitet og bæredygtig udvikling. I lande i hele verden gives der førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering ... Vi håber, BVF vil bortfejle det økonomiske dødvandes skyer og kanalisere mere optimisme til global, økonomisk vækst.

For en bedre opbygning af konsensus og fremme af samarbejde, har Kina, som tema for forummet, valgt 'Bælt & Vej: Samarbejde for fælles velstand'. Dagsordenen vil fokusere på konnektivitet mellem politikker, transport, handel, finanssektor og befolkninger. Der vil blive ført drøftelser af nøglespørgsmål, såsom infrastruktur-konnektivitet, økonomisk samarbejde og handel, investering i industri, energi og resurser, finansiel støtte, mellemfolkelige udvekslinger, beskyttelse af miljø og natur og marint samarbejde. Rundbordsdiskussionen mellem lederne, forummets højdepunkt, vil fokusere på to emner: Synergi mellem politikker for tættere partnerskab, og samarbejde om konnektivitet for gensidigt sammenkoblet udvikling ...

Ledere fra omkring 20 lande, der repræsenterer Asien, Europa, Afrika og Latinamerika, har bekræftet deres deltagelse på forummet. Dette vidner om den store opmærksomhed og støtte, som forummet og Bælt & Vej-initiativet har fået i det internationale samfund. Vi vil også invitere ministerdelegationer fra nogle lande, repræsentanter for internationale organisationer, tidligere udenlandske stats- og regeringsledere, erhvervsledere, eksperter og akademikere, til at deltage i diskussionerne om, hvordan samarbejde kan fremmes ...

Forummet vil også opmuntre til dannelse af synergi mellem nationale, regionale og globale dagsordener for udvikling, med

henblik på at bevæge verden hen imod et samfund for menneskehedens fælles fremtid, med fælles udvikling og velstand ...

Bælt & Vej-initiativet har til formål at fremme en fælles udvikling og et win-win-samarbejde. Kina har ikke til hensigt at monopolisere alle fordelene eller sågar tage 'broderparten', men vil arbejde sammen med partnerlande om at gøre kagen større og dele den ligeligt. I denne proces vil vi, gennem styrket samarbejde mellem parterne, bidrage til det internationale samfund, så vel som også fremme reformer og udvikling hjemme.«

Foto: Den kinesiske regerings toprådgiver og højtplacerede diplomat, Yang Jiechi, sammen med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, under førstnævntes besøg i Washington, 28. februar, 2017.

Vil kun nogle få ledere fra EU deltage i Silkevejsforum i Beijing?

25. feb., 2017 – Pr. dags dato er der kommet tilsagn til deltagelse af ledere fra Storbritannien, Frankrig, Italien og Schweiz i Bælt & Vej Forum, der skal afholdes i maj måned i den kinesiske hovedstad. Der foreligger f.eks. endnu ingen indikation på, at Tyskland også vil deltage. Mangler der interesse fra den europæiske side, som også i øjeblikket har EU-kommissionen, der undersøger, hvorvidt de kinesiske investeringer i infrastruktur i flere Balkan-lande, er »lovlige«? (Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18106>)

En artikel, udgivet af Singapores S. Rajaratnam School of International Studies, stillede allerede i marts sidste år

spørgsmålet, om EU allerede var kommet for sent til Bælt & Vej-toget. Artiklen nævnte forskellige perspektiver og synspunkter blandt europæiske hovedstæder, og manglen på en fælles EU-stemme om Kinas planer.

»EU's befolkning er stadig ikke særlig bevidst om initiativet med OBOR (One Belt, One Road – Bælt & Vej)«, iflg. artiklens forfattere. De kritiserede også de europæiske medier for at fokusere for meget på kinesiske fusioner og erhvervelser, snarere end at analysere fordelene ved en langsigtet relation, baseret på en bedre forståelse af gensidige værdier og interesser. Holdningen hos medier og eliten i Europa har tilsyneladende ikke ændret sig meget siden da.

Den pågældende artikel indikerede ligeledes, at Kina havde brug for at opdatere sin diplomatiske indsats over for offentligheden om Bælt & Vej-initiativet, for at være med til at opbygge tillid blandt europæere. Bælt & Vej-forummet i maj måned i år burde kunne give Kinas ledere en platform til at gøre præcis dette.

Betydningsfuldt kinesiske månedsmagasin om udenrigspolitik udgiver artikel af EIR's Bill Jones

25. feb., 2017 – *China International Studies*, en engelsksproget publikation fra Kinesisk Institut for Internationale Studier, som arbejder under det Kinesiske Udenrigsministeriums regi, udgav i deres januar-februar 2017 udgivelse (nr. 62) en artikel af *EIR's* Bill Jones, med titlen,

»Bælt & Vej-initiativet – Kortlægning af en ny kurs for menneskeheden«.

I artiklen gennemgår Jones 'Bæltet & Vejens' historie og bemærker Helga Zepp-LaRouches og Schiller Instituttets arbejde i begyndelsen af 1990'erne for at promovere projektet med den Eurasiske Landbro efter Sovjetunionens fald, og som førte frem til konferencen i 1996 i Beijing, der blev sponsoreret af det Kinesiske Ministerium for Videnskab og Teknologi. Jones nævner også arten af dirigistisk politik, i Hamiltons tradition, som Kina (og andre asiatiske lande) har benyttet til at gennemføre sin strategi for udvikling. Jones diskuterer også finanskrisens art i løbet af de seneste to årtier, hvor verden blev sat på en nedadgående kurs, som blev vendt omkring af Kinas lancering af 'Bæltet & Vejen' og oprettelsen af nye finansinstitutioner, som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken').

Jones bemærker, at Kinas udvikling og den fortsatte udvikling af lande som Rusland og Indien, har skabt en situation i verden, hvor USA's traditionelle rolle som en »verdensleder« har ændret sig og skabt et behov for en ny form for global styrelse. Idet han skitserer udviklingen af finanskrisen og G7's manglende evne til at løse den, viser han, hvordan det blev nødvendigt at samle en bredere gruppe af nationer for at tackle denne krise. Dette var oprindelsen til G20, der under deres seneste møde, med Kina som vært, vedtog et program for eliminering af fattigdom på globalt plan. Post-Bretton Woods-strukturen er slut, skriver Jones, og der er derfor behov for at skabe en økonomisk verdensorden af en anden art.

Han bemærker Kinas vægt på en win-win-situation, der, idet den kommer fra en anden, kulturel matrix, ikke ønsker at videreføre geopolitikkens gamle nulsumsspil.

Artiklen slutter med et citat af Konfucius,

udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Følgende musikalske indslag er ikke vist i videoen: The following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark. Hun sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by **Christine Raft**, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by **Christine Raft**.

Programmet/Program:

Download (PDF, Unknown)

Kommentar i den kinesiske avis Xinhua siger, Trump med lethed kunne identificere sig med Kinas win-win-filosofi

21. feb., 2017 – En seniorskribent for den kinesiske avis *Xinhua*, Luo Jun, publicerede den 20. feb. en kommentar, der udviser forsigtig optimisme mht. præsident Trumps politik over

for Kina, og ud over Kina.

»Ulig disse traditionelle politikere, der i betydelig grad er influeret af Realisme-politikken [realpolitik, -red.] nulsums-tankegang, så kunne Trump derimod, med sin baggrund i forretningsverdenen, med lethed identificere sig med Kinas win-win-filosofi«, erklærer forfatteren. Idet han bemærker den første, positive telefonsamtale mellem Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping, bemærker Luo, at Trumps bekræftelse af politikken for Ét Kina kom aftenen før den japanske premierminister Abes besøg i USA, og at timingen »kan være blevet omhyggeligt valgt for at maksimere USA's interesser, men inden for en vindingsituation for alle, som tilfredsstiller alle parter.«

Forfatteren Luo Jun slutter med den formaning til Trump, at han må gå længere end til ord: »Den nye, ikke-traditionelle amerikanske administration må imidlertid være opmærksom på, at den må 'gå talen' (praktisere, hvad den prædiker) om konstruktivt samarbejde med Kina og andre lande for således at cementere dens meget tiltrængte troværdighed.«

Blandt de spørgsmål, som vides alvorligt at bekymre den kinesiske regering, er den aktuelle deployering af et amerikansk hangarskib og krigsskib bevæbnet med styrede missiler, der skal afpatruljere Det Sydkinesiske Hav, for første gang i Trumps præsidentskab. Den 15. februar advarede talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, om, at Kina »kraftigt modsætter sig noget lands forsøg på at underminere Kinas suverænitet og sikkerhed under dække af sejlads- og overflyvningsfriheden«.

Foto: En amerikansk flådehangarskibs-angrebsgruppe har indledt »rutineoperationer« i Det Sydkinesiske Hav. Operationerne indledtes på trods af en advarsel fra Kina om ikke at blande sig i Kinas suverænitet i området. Angrebsgruppen omfatter hangarskibet af Nimitz-klassen, USS Carl Vinson.

EU-dinosaurerne har ikke længere magten

22. feb., 2017 – Den europæiske Unions anti-humane system har ikke længere magten, med medlemslande, der i stigende grad træffer beslutninger for deres nationer og trodser Bruxelles' og Frankfurts såkaldte myndigheder. EU-institutioner reagerer ved at blive mere aggressive over for sådanne lande, hvilket blot fremrykker opløsningen af selve EU.

To nylige tilfælde sætter fokus på denne tilstand: aftalen mellem Ungarn og Kina om en højhastighedsjernbane mellem Budapest og Beograd, og den italienske beslutning om at trodse EU's regler for bail-in (ekspropriering af visse typer af bankindsud) og etablere et nationalt sikkerhedsnet for banksystemet.

EU-kommissionen forfølger en helt forkert kurs mht. den Nye Silkevej:

EU-kommissionen har indledt en undersøgelse af Beograd-Budapest-højhastighedsjernbanen, en 350 km lang linje, der udgør en strategisk del af Bælt-og-Vej-initiativets østeuropæiske rute. EU fokuserer især på Ungarn, et fuldt EU-medlem, og mindre på Serbien, der ikke er underkastet strenge EU-regler. China Railway International Corp. er entreprenøren, og Kinas Eksport-Importbank er financiereren.

EU vil afprøve, om kontrakten strider imod EU-love, som påbyder, at store aftaler skal udbydes i offentlig licitation. Den ungarske regering sagde, at den havde underskrevet kontrakten med Kina efter konsultationer med Bruxelles.

»Jernbanen udgør en stor del af Ét Bælte, én Vej-projektet«,

sagde Tamas Matura, hjælpeprofessor ved Corvinus Universitet i Budapest. »Den ungarske sektion skal tjene som et svendestykke, der viser, at kineserne kan bygge i overensstemmelse med EU-standarder. Linjen vil reducere transporttiden fra otte til tre timer og vil blive forbindelsen mellem den kinesiskejede Piræus-havn i Grækenland, og Central- og Østeuropa.

Foto: Den serbiske premierminister Aleksandar Vucic holder en model af et højhastighedstog, mens han holder en tale ved åbningsceremonien for påbegyndelsen af byggeriet af Beograd-Budapest-jernbanen i Novi Sad, Serbien, 23. dec., 2015.

Kinas Global Times appellerer til Trump om at ændre Obamas mislykkede politik for Nordkorea

14. feb., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis avis, Global Times, publicerede i dag en lederartikel, »Vil Trump revidere Washingtons politik for Nordkorea?«, som appellerer stærkt til Trump om at gøre en ende på Obamas idiotiske politik med simpelt hen at give Kina skylden for Nordkoreas fortsatte atomvåben- og missilprogrammer, alt imens man udvider sanktionerne og truer med at invadere Nordkorea.

»Hvis Trumps regering falder ind i den forgangne amerikanske tankegang over Pyongyang«, lyder lederartiklen, »kunne spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben enten sidde fast i et dødvande under hans præsidentskab, eller også risikerer man muligheden for en atomkrig på den Koreanske Halvø og bringer

denne krise til en afslutning i et massivt blodbad«.

De adresserer årsagen til krisen: »Trump må forstå, at Nordkoreas forfølgelse af atomvåben er en ekstrem respons, forårsaget af resterne af den Kolde Krig på halvøen. Det er et problem mellem Washington, Seoul og Pyongyang snarere, end det er et problem mellem Kina og Nordkorea. Hvis der ikke finder et tåbrud sted i USA's og Sydkoreas relationer med Pyongyang, vil Kina ikke være i stand til at ændre sidstnævntes beslutning om at opgive dets atomvåben.« De påpeger, at Pyongyang responderer til de øgede trusler og afvisningen af at forhandle »som en grund til at fremskynde deres atom- og missilprøveopsendelser«.

Kina, bemærker de, »har gjort mest for at løse spørgsmålet. Beijing havde arrangeret sekspartsforhandlinger og tilsluttet sig internationale sanktioner mod Nordkorea. Dets relationer med Pyongyang har forandret sig mest pga. sanktionerne, hvor Kina har betalt en diplomatisk pris«.

FN's Sikkerhedsråd fordømte i går enstemmigt Nordkorea for dets seneste missilprøveopsendelse, men greb ikke til yderligere handling.

Foto: Nordkorea afprøver et nyt missilopsendelsessystem, april, 2016.

**Lovende
forandringer**

strategiske

– men Europas politikere er forblindede af geopolitik. Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye alliancer, der potentielt kan etablere et højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberale eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdensscene.

Selv sådanne tidligere, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang, Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod

tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings «kinesiske drøm».

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbyggeri og tilbød at bygge en magnettogslinje mellem Washington og New York, hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske

statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolande ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med *Isvestiya* gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejspolitik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China Daily*, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanere går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den længe ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på, at repræsentanten for EU-etablissermentet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske

parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsdagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højt kvalificerede og produktive arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kuldioxid, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe 700.000 amerikanske, produktive jobs.

Xinhua interviewer Helga Zepp-LaRouche om nye relationer mellem USA og Kina

11. feb., 2017 – Kinas nyhedsbureau Xinhua publicerede det følgende interview, dateret Berlin, 10. feb., med Helga Zepp-LaRouche, med overskriften, »Interaktioner mellem kinesiske og amerikanske ledere 'viser tegn på meget positive bånd', siger tysk ekspert«.

»De seneste interaktioner mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den amerikanske præsident Donald Trump, især deres seneste samtale over telefon, viser meget positive tegn på muligheden for at udvikle en ny type bilaterale relationer, sagde en tysk ekspert fredag.«

»'Præsident Trumps brev og efterfølgende opringning til præsident Xi Jinping er meget positive tegn på, at han virkelig ønsker at udvikle en konstruktiv relation med Kina', sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af den tyskbaserede tænketank Schiller Instituttet, i et eksklusivt interview med Xinhua.«

»Eksperter sagde, at hun var overbevist om, at de positive tegn ville være med til at virkeliggøre Kinas forslag om at bygge en ny type af relationer mellem større lande, hvori optræder ikke-konflikt, ikke-konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde.«

»'Jeg mener, at vi står ved begyndelsen til helt nye regelsæt for relationer mellem verdens større nationer. Geopolitik vil snart være noget fra fortiden', sagde Zepp-LaRouche som svar på et spørgsmål om udsigterne for de langsigtede bånd mellem Kina og USA.«

»Med en analyse af den nuværende dynamik i relationerne mellem

stormagter, mente Zepp-LaRouche, at en ny platform for internationale relationer, baseret på win-win-samarbejde, kan opnås.«

»'Dette har potentiale til at skabe en ny æra for menneskeheden, virkeliggørelsen af præsident Xis vision' om at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles skæbne, sagde hun. 'Et nyt paradigme, noget, som jeg ville kalde for civilisationens modenhedsalder, er inden for rækkevidde.'«

»I deres telefonsamtale fredag, den første, siden Trump indtrådte i sit embede i januar måned, lovede Xi og Trump at styrke win-win-samarbejde inden for sådanne områder som økonomi, handel, investeringer og internationale anliggender, og at udvikle en konstruktiv relation mellem Kina og USA.«

Foto: Zepp-LaRouche præsenterer EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, på et symposium i september, 2015, i Beijing, i anledning af udgivelsen af oversættelsen af rapporten til kinesisk

---

EIR spørger udenrigsminister Anders Samuelson om forholdet til Rusland og Kina, den 10. februar 2017

På det Internationale Pressecenter, København.

EIR: Jeg har et spørgsmål angående forholdet til Rusland og

Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling er i stigende grad i færd med at afgøre den økonomiske politik i verden. Dette paradigme har været promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anført af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ, i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS-nationerne og 70 andre nationer.

Du har tidligere sagt, at Danmark burde følge USA's politik.

Nu er der en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme.

Trump har, begyndende med sin telefonsamtale med Putin, lovet, at han vil normalisere forholdet til Rusland, for at opnå økonomisk samarbejde og for at bekæmpe IS. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank).

Vil du arbejde for, at Danmark bringer Den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Hør udenrigsministerens svar på videoen.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de

igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »*Executive Intelligence Review*«, *EIR*, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »*Fire Nye, Økonomiske Love*« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De

Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang,

at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det 21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

✘ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrid ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begges interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

✘ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet

referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches **»Fire Nye Love«**. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955.

Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville låne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?«

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Briterne trækker stoppeklodserne væk for ødelæggelse af Trump – Den nøgterne verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive

krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er liden nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab,

som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs (*'amicus curiae'*[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »u-amerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhadet i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. *EIR* har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk

opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin. (definition Wikipedia).

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

RADIO SCHILLER den 6. februar 2017: Kampen om indholdet i Trumps

præsidentskab og den nye verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 2.
februar 2017:
Vil Trump lave alliance med
Rusland og indføre
Glass/Steagall –
eller knuses af økonomisk
kollaps?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

RADIO SCHILLER den 30. januar

2017:

**Hvad vælger Trump? Den
»særlige relation« til
Storbritannien, eller
Rusland/Kina/Indien?**

Med formand Tom Gillesberg

**Kinesisk økonomi tegnede sig
for næsten halvdelen af
verdens økonomiske vækst
sidste år**

En kinesisk deltager, der optrådte på en rundbordsdiskussion på Kinas CGTN-Tv (tidligere CCTV) om økonomi for et par dage siden, påpegede, at, på trods af den svagt langsommere vækstrate i den kinesiske økonomi, så tegnede den kinesiske økonomi sig for næsten halvdelen af verdens økonomiske vækst sidste år. En anden deltager påpegede, at, for hver 100 personer, der kommer ind i arbejdsstyrken i Kina, er der 113 jobs.

(Gid det så lige så godt ud i Danmark!)

De fire magter, der kan begrave Det britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC, 26. januar, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde følgende til det russiske parlaments, Dumaens, underhus:

»Vi mener, at, i takt med, at Rusland, USA og Kina opbygger deres relationer, bør denne trekant ikke være lukket eller rettet mod projekter, der kunne bekymre andre stater. [De bør være] åbne og retfærdige. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske struktur er af en sådan art, at de i væsentligt grad komplementerer hinanden i den materielle og fysiske sfære.

Med hensyn til internationale sikkerhedsproblemer, så spiller disse tre lande en meget vigtig rolle. Rusland og Kina har begrænset forsøg på at introducere konfronterende, magtbaserede løsninger i verdenspolitik. Vi forventer, at Donald Trump, der har bekræftet, at han er forpligtende engageret til primært at fokusere på amerikanske [nationale] problemer og opgive indgriben i andre staters interne anliggender, vil gøre det samme.«

Det Kinesiske Udenrigsministeriums talsmand, Hua Chunying, responderede i dag til Lavrovs udtalelse og sagde, iflg. TASS:

»Kina, Rusland og USA er de førende, globale magter, og de er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. Vi har et stort ansvar for global fred, stabilitet og udvikling.«

Beijing har intensiveret relationerne med strategisk partnerskab og samarbejde med Rusland, og har også bestræbt sig på at udvikle relationer, baseret på tillid, med USA,

sagde hun.

»Kina har derfor til hensigt at intensivere samarbejdet med USA og Rusland og bidrage i fællesskab til at løse opgaver og udfordringer i den moderne verden«, sagde hun.

Hun bemærkede ligeledes, at den russiske side gentagent har sagt, at de tillægger de russisk-kinesiske relationer stor betydning og vurderer dem højt. *»Vi hilser dette velkommen«,* sagde hun og tilføjede, at relationerne med strategisk partnerskab og samarbejde mellem de to lande har nået det højeste niveau, og begge sider har til hensigt i fællesskab at arbejde på spørgsmålene omkring regional og global fred, stabilitet og udvikling.

Den fjerde af de »fire magter«, som Lyndon LaRouche nævner, og som tidligere blev organiseret af Franklin Delano Roosevelt i hans egen kamp for at gøre en ende på Det britiske Imperiums verdensherredømme – er Indien. I dag, på Indiens 'Republikkens Dag', sendte den russiske præsident Putin til Indiens præsident og premierminister hilsner, som sagde, at det specielle og privilegerede partnerskab med Indien er en ufravigelig prioritet i Ruslands udenrigspolitik.

Ingen af de udviklinger, der finder sted i verden i dag, kan forstås uden, at man først begriber den kendsgerning, at denne mulighed nu er virkelighed.

Som Lyndon LaRouche forudså, så, byggende på det fundament, som Franklin Roosevelt lagde, kan denne kraft fra disse fire magter, hvis den konsolideres, gøre en ende på Det britiske Imperium for altid, og på afgørende vis, og for altid, bevæge verden ind i det Nye Paradigme. Dette er den opgave, vi har for os.

Foto: De Fire Magter [Illustration af Chance McGee]

Xinhua Tv interviewer EIR om Trumps præsidentskab

22. jan., 2017 – China Xinhua News Network Corp., en engelsksproget Tv-nyhedskanal, der køres af Xinhua News Agency, gennemførte et 20 minutter langt interview med chef for EIR's Washington-kontor, Bill Jones, om Trump-administrationen og kinesisk-amerikanske relationer under Trump. Jones blev spurgt, om Trump-administrationen ville »bryde« med den amerikansk-kinesiske politik under Obama (som de generelt anser for positiv). Jones forklarede, at relationen ikke havde været så positiv, og at lanceringen af »genbalanceringen« ('pivot'; USA's doktrin om at 'genbalancere' USA's forhold til Asien) havde skabt temmelig mange spændinger i relationerne. Og alt imens Trump er kommet med henkastede bemærkninger, der har skabt stor bekymring i Kina, vil USA ikke være i stand til at gå fremad uden gode relationer til Kina.

»USA kan i realiteten ikke gå fremad i den retning, Trump har lovet, med hensyn til at udvikle økonomien, udvikle infrastrukturen, uden gode relationer til Kina«, sagde Jones. »Hvis Trump vil bygge højhastighedstog, udvikle byerne, bygge veje, kan Kina blive til stor hjælp. Jeg tror, han er i stand til, og er villig til, at indgå en aftale. Hvis han går i en anden retning og pålægger straffesanktioner mod kinesiske varer og forsøger at indlede en handelskrig, vil det være skadeligt rent globalt, men også for USA's økonomi, fordi alting så vil blive meget dyrere. Og jeg tror, at når det går op for præsidentens team, vil ingen indlede en handelskrig.«

Hvad med Trumps tilbagekaldelse af investeringer fra Ford og GM i Mexico? Jones forklarede, at man må forstå, hvordan den

amerikanske økonomi er blevet ødelagt, ikke af Kina, ikke af Mexico, men af Wall Street-slænet, der gik efter større profitter fra billig arbejdskraft. »USA kan producere ting, USA har en enorm arbejdskraftkapacitet – vore arbejdere er meget faglærte, også i andre industrier«, sagde Jones. »Men de behøver ikke fremstille biler. De kan fremstille andre ting. De kunne producere kernekraftværker. De kunne fremstille trykkamre for kernekraftværker. Vi kunne yde Kina, der er i færd med at lancere et betydeligt kernekraftprogram, noget af den teknologi, der kan produceres her – hvis vi var villige til at sælge det til dem. Og det ville forøge vores handel med dem. De begrænsninger, de problemer, vi har her, er alle selvforvoldte. Hvis USA ændrer sin politik og forsøger at opbygge sine industrielle muligheder, som jeg mener, ville være en god ting, behøver det ikke nødvendigvis være skadeligt for det, Kina gør, fordi man simpelt hen kan skifte over til et andet produktionsområde.«

Der var også spørgsmål om den amerikansk-russiske politik og om forslag, der nu kommer fra den kinesiske side, om at investere i amerikansk infrastruktur. Jones konkluderede med at sige: »Jeg tror, der måske kan blive lagt told på visse produkter, men jeg mener, at administrationen kan indgå en win-win-aftale. Det er adelsmærket i præsident Xis politik, denne win-win, 'Shuanying' strategi, ikke sandt? Og det kan han finde i USA, fordi vi er afhængige af hinanden. Den amerikanske økonomi bør vokse, og den kinesiske økonomi bør vokse. Hvis de begge vokser, vil de sælge til hinanden. Jo mere, de vokser, desto mere vil de købe og sælge. Så denne mulighed eksisterer, og Trump er en intelligent forretningsmand og tager dette talent med sig ind i præsidentskabet. Jeg tror, han kan nå frem til en aftale med Kina om den økonomiske situation, der ikke vil føre til konflikt.

Hele den 20 minutter lange video samt et udskrift kan ses på følgende webside:

http://en.cncnews.cn/news/v_show/62286_Trump_presidency:_Expert_on_future_U.S._domestic,_foreign_policies.shtml?from=singlemessage&isappinstalled=0

Kina lancerer stor opgradering af landbrugsjordens produktivitet

24. jan., 2017 – Kina vil pumpe \$88 mia. ind i sin landbrugssektor hen over de næste tre år, for at forøge produktiviteten af 40 millioner hektar landbrugsjord. Det meddelte centralregeringsmyndigheder i går, med den hensigt at opgradere kvaliteten af landbrugsjord og styrke afkastet for at forøge produktionen af korn. Man håber på en forøgelse på 10 til 20 procent i kornproduktionen fra programmet, der involverer anvendelsen af de mest moderne landbrugsmetoder.

Kina er i øjeblikket afhængig af import af korn og soja, men ingen af handelspartnere behøver blive skadet. Men målrettet handling for at fremme produktivitetsforøgelse er afgørende på globalt plan.

Kinas styrkelse af høsten er især vigtig i betragtning af tabet af dyrkningsjord til diverse nye bebyggelser i løbet af de seneste årtier – også et problem i mange andre dele af verden.

Det ambitiøse mål med 40 millioner ha udgør en væsentlig del af Kinas dyrkbare områder. For at sætte det i perspektiv, så ville dette nye tiltag for forbedring af landbrugsjordens

afkast svare til, at USA gik i gang med at forbedre afkastet i mere end 25 procent af hele landets dyrkede korn- og sojaarealer.

Ligeledes i går udstedte det Kinesiske Kommunistparti en erklæring, der krævede mere planlægning for forbedring af Kinas landbrug for at være med til at imødekomme sikkerhed i fødevareforsyningen, samt gå frem mod målet for selvforsyning med korn.

Opgradering af landbrugsproduktiviteten er også en del af Kinas plan for at afhjælpe fattigdom i landdistrikterne. I de senere år har Kinas regering intervenseret for at støtte landmændenes indtægter ved at implementere mindstepriser for deres produkter. Det princip, man anvender, er i overensstemmelse med »bundpriser« (mindstepriser) og potentielt set paritetspriser – ideen om, at man pålægger ved lov, at landmænd skal have en pris, der er tilstrækkelig til at dække deres omkostninger ved produktionen, plus en profit, der er nødvendig for at gøre fortsatte teknologiske forbedringer og fremtidig landbrugssikkerhed mulige.

I USA blev dette princip med paritetspriser implementeret under præsident Franklin Roosevelt og dernæst udfaset fra og med 1970'erne under afregulering.

I øjeblikket har USA et sagsanlæg mod Kina kørende i Verdenshandelsorganisationen og hævder, at det er forkert at fastsætte prisniveauet for at støtte sine landmænd. Men de amerikanske landmænd befinder sig i en krise som følge af tre år med faldende priser og manglen på intervention for at hjælpe fra regeringens side.

Foto: Lokalbefolkningen pløjer og sår deres marker ved hjælp af okser i Louping i Kinas Yunnan-provins.

Kina bygger verdens højeste ringvej omkring Lhasa, Tibet

24. jan., 2017 – Efter at have bygget verdens højeste jernbanelinje, Qinghai-Tibet-jernbanen, der åbnede i 2006, er kineserne nu næsten færdige med verdens højeste ringvej omkring Lhasa, hovedstaden i den autonome region Tibet. China News Service rapporterer, at vejen, der har en totallængde på næsten 100 kilometer, vil have seks vejbaner, syv tunneller og 27 broer.

De bemærker, at vejen, der vil blive fuldt ud åbnet i juni, i høj grad vil lette trafikpropper og udvide byens udviklingsmulighed, iflg. Lin Sheng, Lhasas viceborgmester.

Smukke billeder af vejen og den nu moderne Lhasa by kan ses i Sputniks rapport her:

<https://sputniknews.com/asia/201701241049954192-china-worlds-highest-ring-road/>

Foto: En arbejder, der syner lille på baggrund af de enorme bjerge, maler rækværket på broen over Lhasa-floden i udkanten af Lhasa by. [Sputnik]

RADIO SCHILLER, 23. januar,

2017:

Til præsident Trump: Det er ikke "Amerika Først", men Menneskehedens Fælles Fremtid

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 19. januar 2017:
Dagen før Trumps indsættelse**

Med formang Tom Gillesberg.

Lyd:

Kom til koncerten:

En Musikalsk Dialog Mellem Kulturer

Fredag den 17. februar 2017, kl. 19,

Det Russiske Center for Videnskab og Kultur

Vester Voldgade 11, København.

Gratis adgang.

Xi Jinping til FN i Genève: Intet er for vanskeligt

18. jan., 2017 – Præsident Xi Jinping holdt i dag en hovedtale i FN-bygningen i Genève efter et møde tidligere på dagen med dr. Margaret Chan, direktør for Verdenssundhedsorganisationen, og med chefen for den Internationale Olympiske Komite. Man afventer et udskrift.

Xis præsentation skitserede de højeste mål for verden af nationer, på en måde, der var rig på metaforer. Han sluttede med at fastslå sine fem, vigtige prioriteter.

Blandt de understregede ideer var nødvendigheden af at opgive krig og gå ind i en diplomatisk og politisk dialog for at løse problemer. Han fik spontan applaus, da han sagde, 'Selv den tykkeste is kan brydes'.

Da han sagde fra over for nejsigernes idé om, at visse problemer er for umedgørlige, og at et forsøg på at løse dem blot medfører ballade, sagde han, at kinesernes overbevisning er den, at »man skal ikke opgive at spise, fordi man tror, man måske får maden galt i halsen ... «

I en smuk behandling af verdens forskellige kulturer og religioner, citerede han igen et gammelt, kinesisk ord, der siger, 'den rigeste suppe er lavet af det højeste indhold af forskellige ingredienser' ...

Før Xi afsluttede med sine fem punkter, udtrykte han sin egen metafor for at fokusere på, hvordan man skal tænke på

økosystemet, når der med sikkerhed vil opstå problemer, selvfølgelig, med forurening og andre lignende ting i takt med, at menneskeheden gør fremskridt med nye teknologier. Xi sagde, at han husker, da han fik sin første schweizerkniv, og hvordan den kunne gøre så mange forunderlige ting. Han sagde, »Ville det ikke være vidunderligt, hvis vi havde en schweizerkniv, og når der opstår et problem, så tager vi bare kniven frem og fikser det ...«

Xi blev varmt introduceret af FN's generalsekretær Antonio Guterres og af generalforsamlingspræsident Peter Thomson.

Foto: Xi Jinping taler i FN, 18. jan., 2017. (Hele talen kan, med engelsk speak, høres her: <https://www.youtube.com/watch?v=voSm7E7UP0o>)